

NAŠA POŠTA

Spoštovani gospod urednik!

Gotovo Vas bo zanimalo, kako smo letoš učenici in učenke kamniške šole letovali.

V začetku julija smo se v spremstvu treh gospodičen odpeljali v Zgornji Tuhinjš. Namestili smo se v prostorih tamkajšnje ljudske šole. Prvi večer smo z vneto polnili slamnjače s slamo, ker smo bili utrujeni od vožnje in smo komaj čakali, da bi zaprli trudne očke.

Vse drugače smo se razživeli naslednje dni. Igrali smo se razne igre, metali žogo, prepevali, prirajali izlete in se kopali. Dečki so bili posebno iznajdljivi. Igrali so se celo Indijance in se nakitili, da jih je bilo veselje videti. Tako imenitni so bili, da so bili vsč celo gospodom hišnega zavoda, ki so jih ob svojem obisku fotografirali.

Naše gospodične nadzorovateljice so skrbele, da smo si ob določenem razdobju napolnili želodčke, pazile so na nas

pri igri, hodile z nami na izprehode, gledale na čistočo in na počitek ob določenem času. Veliko dela so imele. Tretji teden našega nepozabnega kolonijskega življenja nas je posetila Nj. Vis. kneginja Olga. Lahko si mislite, kako so nam utripala srčeca nestrpnega pričakovanja, ko smo izvedeli za visoki obisk. Ko je kneginja izstopila iz avta, smo zapeli državno himno in ji pomahali v pozdrav z državnimi tribarvnici. Jaz sem imela čast, da sem jo pozdravila in ji izročila lep slovenski šopek. Tudi neka slovenska deklica z Westfalskega ji je izrekla dobrodošlico. Kneginja si je nato ogledala kolonijske prostore, se zanimala za vse naše potrebe in se nato posločila. Ob slovesu smo ji zapele nekaj slovenskih narodnih pesmi.

Dnevi letošnjega letovanja mi bodo vedno ostali v najlepšem spominu.

Škofic Majda,

učenka IV. razr. ljudske šole v Kamniku.

Spoštovani gospod urednik!

Tudi jaz se Vam moram enkrat oglasiti. Doma sem iz Podturna pri Toplicah. Zato je najbolje, da Vam ta kraj kar opišem.

Podturn je precej lepa vasica in šteje 62 hiš. Nad Podturnom se je nekoč dvigal mogočen grad. V tem gradu je prebival grof Thuren. Po tem je dobila vasica tudi ime. Sedaj so pa samo še razvaline. Za temi razvalinami pa je zelo globoka jama. Imenuje se Globočica.

Blizu Podturna stoji hiša. Ta prostor se imenuje Rožek. Tu pa je dolga podzemeljska jama, kamor so se ljudje v prejšnjih časih skrivali pred Turki.

Lepe pozdrave Vam pošilja

Tisovec Franc,

Podturn 14, p. Toplice pri Novem mestu.

Spoštovani gospod urednik!

Cudili se boste, ko dobite pismo od Sv. Lenarta nad Skofjo Loko. V imenu našega Evharističnega krožka Vam pišem. Sami mladi smo v tem krožku in prav lepo delamo. Tudi smo mi tisti, ki imamo naročen edini »Vrtec«, ki prihaja k Sv. Lenartu. Vedno nam je prekratek, zlasti meni. Prav lepa Vam hvala za tako lepe povestice. Z ugankami se pa ujamem in ne vem dalje.

Tudi v šoli je prav prijetno. Hodim v osmi razred ljudske šole. Učim se rada vse, a risanje mi je najbolj všeč. Tudi gospodična učiteljica je zelo dobra z nami. V kratkem dobimo še novega učitelja, ki ga s strahom pričakujem.

Upam, da boste objavili moje pismo v »Vrtca« in da ne bo romalo v Vaš nenasitni koš.

Vas lepo pozdravlja Vam vdana

Stanka Dolenc,

učenka VIII. razreda pri Sv. Lenartu.

Cenjeni gospod urednik!

Danes se prvič oglašam pri Vas. Pomislite! Za tretje leto sem naročnica »Vrtca« — a še nikdar ni bila moja korajža tolika, da bi se lotila malega pisma gospodu uredniku »Vrtca«. Ali danes se prvič oglašam z upanjem, da ne bo moje pismo romalo v Vaš požrešni koš, ampak, da bi se zasedrlo v pristanišče Vašega kotička.

Cenjeni gospod urednik, pri nas imamo štiri kokoši, ampak ne da bi mislili, da so to navadne kokoške. To so take vrste, da še najbrž niste slišali o njih. One znese namreč jajce z dvema rumenjakaoma.

Povabim Vas, da si jih pridete ogledat in da se prepričate na lastne oči, ali je res. Če pridete, si bova ujela kokoško, počakala, da znese jajce, nato ga ubila in ocvrla, ali pa si bova naredila praženec (šmorn), ampak na skrivaj, da naju ne bo videla mama.

Ne povabim pa Vas samo na praženec, ampak tudi, da si ogledate naš lepi kraj in v bližini knežji dvorec Brdo.

Doma sem iz Kokrice pri Kranju. Naša hiša stoji na koncu vasi št. 65, na hribečku ob cesti. Pridite gotovo, drugače bo zamera. — Na svidenje!

Vas vabi in lepo pozdravlja

Kurat Mira,

učenka IV. r. viš. lj. šole v Predosljah.

Spoštovani gospod urednik!

To je moje prvo pismo, čeprav sem že tri leta naročnik »Vrtca«.

Zelo me zanimajo razne povesti in drugi spisi, prav posebno sem navdušen za uganke, ki jih najprej pregledam, ko dobim list v roke.

Tudi letos bom postal naročnik »Vrtca«, čeprav sem težko zbral denar za naročnino.

Prosim Vas, da mi sporočite, če list, oziroma priloga »Vrtca« »Angelček« še izhaja. Ako bi »Angelček« še izhajal, bi ga takoj naročil. Če izhaja, mi povejte za ceno. Prosim Vas, da mi odgovorite. Z odličnim spoštovanjem

Petrovec Janez,

učenec V. razreda v Polhovem Gradcu.

Odgovor: »Angelček« ne izhaja več. Namesto njega je »Lučka«, ki se naroča prav tam kot »Vrtce«.

Spoštovani gospod urednik!

Mi imamo psička, ki je že pol leta star, a je še vedno manjši od mačke. Vsak dan se igrava in loviva po travniku. Kadar jem, pride k meni, ker mu pa nič ne dam,

začne lajati in skakati okrog mene. Po jedi se greva zopet igrat. Če pa kam grem, ga vedno vzamem s seboj.

Prav pristržno Vas pozdravlja

Peitler René,

učenec IV. razreda drž. narodne šole
v Sv. Lovrencu na Pohorju.

Spoštovani g. urednik!

Iz vasi Češnjice se menda še ni nobeden oglasil, zato sem se ojunčila jaz, da Vam pišem kratko pismo.

Najprvo Vam bom povedala, da mi je letos umrl moj dragi očka. Oh, kako sem jokala in ga klicala, pa me ni nič več slišal, ker se je njegova duša že preselila v nebesa. Sedaj sva z mamo sami ostali.

Jaz hodim v drugi razred in se pridno učim. Vsako sredo imamo eno uro risanje. Takrat je v šoli najbolj prijetno. Doma pa pomagam mami, kolikor pač morem. Zvečer pa z mamo berava »Vrtce«, ki nama zelo ugaja.

Lepo Vas pozdravlja

Marija Jerala,

učenka II. razr. ljudske šole v Sostrem.

Spoštovani g. urednik!

Tudi jaz sem se oglasila prvič in upam, da pisma ne boste vrgli v koš. Stanujem v Ljubljani, v šolo hodim k Sv. Jakobu. Naročena sem na »Vrtce«, ki ga zelo rada prebiram. Zelo rada rešujem uganke.

Prejmite najlepše pozdrave od

Štefan Magdalene,

učenke IV. b razreda pri Sv. Jakobu
v Ljubljani.